'तत्' विज्ञापनं, 'वायुः' देवः, 'शृणोतु'। 'निष्ट्या' स्वातीवत्, उत देवविज्ञापनं, 'शृणोतु', 'तत्' स्वात्याख्यं नक्षत्रं, 'मह्यं', 'भूरिदाः' बहुधनप्रदम्, 'अस्तु'। 'देवासः' सर्व्वे देवाः, 'नः' अस्मदीयं 'तं' 'कामम्' अभिलषितार्थं, 'अनुजानन्तु', 'विश्वा' 'दुरितानि' सर्व्वाणि पापानि, 'यथा तरेम', तथानुगृह्णन्तु॥

अथ चतुर्द्दशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुतां तद्विशाखे। तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्तादभयन्नो अस्तु" इति। 'अस्मत्' अस्मत्तः,'भीताः','शत्रवः','दूरं','यन्तु','तच्च दूरगमनं 'इन्द्राग्नी'देवौ, 'कृणुतां', 'विशाखे' नक्षत्रदेहौ, च 'तत्', कृणुताम्। 'नः' अस्मदीयं, 'यज्ञं', 'देवाः', सर्व्वे 'अनुमदन्तु' अङ्गीकुर्व्वन्तु, 'नः' अस्माकं, 'पश्चात्', 'पुरस्तात्', च 'अभयम्', 'अस्तु'॥

तत्रैव याज्यामाह। "नक्षत्राणामधिपत्नी विशाखे। श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ [११]। विषूचः शत्रूनपबाधमानौ। अप क्षुधं नुदतामरातिम्" इति। 'नक्षत्राणां', मध्ये इमे द्वे 'विशाखे', 'अधिपत्नी' अधि अधिकं पालयित्र्यौ, 'इन्द्राग्नी', च तद्देवौ 'श्रेष्ठौ' प्रशस्तौ, 'भुवनस्य', 'गोपौ' पालकावुभौ अस्मत् 'शत्रून्', 'विषूचः' विभिन्नगतीन् कृत्वा, 'अपबाधमानौ' पीडयन्तौ, अस्मदीयां 'क्षुधं', 'अरातिं' शत्रुञ्च, 'अपनुदतां' निराकुरुताम्। कृत्तिकादीनां विशाखान्तानां याज्यानुवाक्या उक्ताः॥